

Biblická hodina – Niektoré príbehy SZ

Jozef a sny

Niektoré dni sa nám zlievajú. Akoby boli stále rovnaké. Vyvíjame tie isté činnosti, vidíme rovnakých ľudí, deje sa takmer to isté. Stereotyp je určite chvíľu dobrý, pretože nám prináša pokoj. Ale po dlhšom čase je pre nás nudný a oberá nás o dobrú náladu aj silu. V podstate – ak sme dlho v stereotype – cítime sa ako vo väzení. **Jozef nám však ukáže, že aj vo väzení môže byť Boh.**

Vždy, keď ráno vstaneme, hoci sa cítíme vo väzení, začína nový deň a Božia milosť sa znovu obnovuje a my dostávame šancu na zmenu – ak nie vonkajších podmienok, tak určite dostávame nádej na zmenu nášho vnútra, srdca, postojov.

Jozef vo väzení postupuje hore. Pán Boh je s ním a tak sa z obyčajného väzňa stáva roznášač jedla - pravdepodobne to neboli žiadne honosné pokrmy, ale Jozef s nimi ponúkal nádej, radosť a pozitívny postoj k životu. A to sa vážnom hodilo. Pretože ich aj v tomto nehostinnom prostredí trápili hrozný sny a oni si uvedomili, že tam, vo väzení, im asi ťažko niekto tie sny vyloží. Jozef však vie, že sen je jedna vec, ale jeho výklad druhá: **sníva sa človeku, ale sen aj jeho význam má v rukách Boh: „výklady snov patria Bohu!“**.

Jozef si uvedomuje, že nie je Bohom, ale vie, že Boh je s ním. *Veriaci človek sa nemá povyšovať – nie je bohom, ale nesmie sa ani ponižovať v zmysle podceňovania, lebo sme Božie stvorenia, teda nie sme úplne nuly.* Jozef má zdravé sebedomie veriaceho muža – také získava človek po peripetiách života, ako keď si zrníčko razí cestu cez zeminu nahor, aby vyrástlo a prinieslo úrodu. Predtým si sám chcel privlastniť Božie požehnanie, teraz však na ňom s pokorou spolupracuje a Pán Boh ho za to odmieňa.

Povedzte mi svoje sny – hovorí Jozef tým dvom: **časníkovi, či ochutnávačovi vína a pekárovi**, ktorí sa dostali do väzenia preto, lebo sa na nich faraón pre niečo rozhneval.

Aký bol časníkov sen? 3 strapce hrozna, z ktorých vytláčal šťavu to pohára faraóna – výklad: o 3 dni sa vráti pohárnik do svojej hodnosti. Aký bol pekárov sen? 3 koše pečiva, z ktorých vtáci pečivo žrali – výklad: o 3 dni pekára obesia. Osud obidvoch je v Božích rukách a o 3 dni sa o nich rozhodne. Je to biblická symbolika, pretože **v tretí deň sa rozhoduje o dôležitých veciach, o živote alebo smrti.** Čo povedal Jozef sa stalo reálnym v deň oslavy faraónových narodenín.

Jozef videl vo vyplnení snov nádej aj pre seba a spoliehal sa na čašníka, že mu zabezpečí milosť. Ale ako to už býva: **Pán Boh nám pomôže a nezabudne, ale človek zabúda rýchlo a veľmi dobre.** Čašník na Jozefa nepamätal. **Pamätať si** znamená niečo, čo určuje naše správanie, je to niečo, čo nás uvádza do pohybu, je to niečo z minulosti, čo ťa v prítomnosti či budúcnosti motivuje k činom. To človeku ide ťažko. (možno Jozefa nespomenul zo strachu alebo z radosti)

Jozef je vo väzení symbolom Ježiša Krista – aj On sa dostal ďaleko od ľudí a Boha a snažil sa zistiť, že ten zlý životný sen má u Boha vysvetlenie. Bol vlastnými odsúdený, predaný, zabitý, ale ešte aj tam na kríži posilňoval všetkých okolo seba. Boh sa svojich zastáva. Možno nie hneď, ale určite v živote prichádza ten dôležitý „tretí deň“. Ved' Boh nie je despotom, ale je to náš priateľ, ktorý na nás pamätá aj vtedy, keď my na Neho zabúdame.

ES 459

Ani faraón v noci dobre nespál. Mal hrozné sny. A hoci nevie, čo znamenajú, vyvolali v jeho vnútri obavy a strach. Musí zvolať všetkých poradcov, vykladačov, aby mu povedali, čo tie sny znamenajú. Lenže kým faraón spája sny so sebou, nanajvýš s Egyptom, Pán Boh cez ne pripravuje cestu pre Jozefa. **Boh má plán a koná. Neviditeľne, na náš štýl pomaly, ale predsa.**

Aké boli faraónove sny? 7 tučných a 7 chudých kráv, chudé pojedli tučné a to isté so 7 plnými a prázdnyimi klasmi. Lenže ani jeden radca nechápe tieto sny a keby mal na to nejaký názor, asi sa ho bojí povedať, ved' si každý pamätá pekára, ktorý už bol nahradený novým.

Faraón si nevie rady a trpí. Je to vtipný obraz, ak si uvedomíme, že faraón bol považovaný za boha na zemi, syn boha Slnka, veľký egyptský kráľ si nevie rady. Dôležité je povedať, že kravy vychádzali z rieky Níl – čo bola posvätná rieka, z ktorej môže vyjsť tak dobré, ako aj zlé. Krava je symbolom bohyně plodnosti a to tiež môže znamenať dobré aj zlé. Na kráľovskom dvore nastáva panika. Kráľ má nočné mory a vidno na ňom, že je nervózny a má panický strach. Také veci sa nevyhýbajú ani tým najbohatším, najslávnejším, najmocnejším.

A vtedy si čašník spomenie na Jozefa – keby aj zle vyložil sny, nebude ho škoda, ved' on je Izraelec. Celé 2 roky Jozef čakal na to, kým si na neho niekto z ľudí spomenie.

*Najmocnejší muž sveta sa stretáva s otrokom, s najmenším z ľudí, s cudzincom, väzňom. Obracia sa k ľudskej nule, aby mu Jozef pomohol a zachránil jeho život. A Jozef to v pokore chce urobiť. Dáva najavo, že on je len kanálom, sprostredkovateľom. Boh je dôležitý, hlavný. A tak vykladá Božie sny, Božím výkladom: 7 tučných kráv a klasov je 7 rokov úrody. 7 chudých kráv a prázdnych klasov je 7 rokov neúrody, počas ktorých bude veľký hlad. Boh to všetko urobí: **1 Mojžišova 41:25-32.***

Ktovie, čo sa odohrávalo v srdci faraóna – na jednej strane mu odľahlo, aspoň vie, čo tie sny znamenajú a čo ho čaká. Na strane druhej Jozefov Boh devaluje všetky kráľove istoty: blahobyť, moc, prospech. Aj v tej najhoršej správe však Boh posielá kúsok nádeje: to všetko môže dopadnúť inak, ako sa to na prvý pohľad zdá. Je dôležité postaviť stodoly a počas obdobia blahobytu uskladniť zásoby na roky hladu. Jozef nielen že hovorí, čo Boh plánuje, ale on aj radí, ako to zvládnuť. A tak sa v očiach kráľa stáva vhodným kandidátom na zabezpečenie celého procesu úrody aj neúrody. Božím cestám sa musia prispôbiť aj cesty človeka a vôbec nezáleží aké tituly má pred či po mene.

Vždy je dobré si niečo skryť, nenarušiť. Nie je dobré, ak človek všetko, čo dosiahne, získa, hneď aj pohltí bez rozumu. „**V každej veci je kúsok večnosti a ten musíš uschovať**“ – krásna zásada.

Z Jozefa sa stáva veľký človek, ale stále pokorný a Bohu oddaný srdcom. Dostáva nové meno Safenta Paneach, čo znamená „prehovorí a človek ožije“. Dostáva všetky pocty, ale už mu neslúžia na pýchu, ale zodpovednosť (nie ako plášť od otca). **Jozef si musí uvedomovať a nezabúdať, že nad ním stále niekto je a nie je to kráľ ani iný človek, ale sám Hospodin. Nemôže si myslieť o sebe veľa, ale ani málo. Musí byť tvárny a použiteľný v Božích rukách.** Jozef dostáva prsteň – je to symbol splnomocnenia ku správe krajiny, potom šaty z jemnej látky a zlatú reťaz, ktoré symbolizovali výsadné postavenie a mimoriadnu priazeň a druhý voz kráľa, čo bol akýsi bonus k tomu všetkému a znak dôvery v Jozefove schopnosti.

Jozef sa aj ožení s Asenatou, ktorá bola dcérou Pótiferu, kňaza z Ónu (Heliopolis) a má dvoch synov: **Menaše** – ten, čo dáva zabudnúť a **Efrajim** – plodný – **1 Moj 41:51-52.**

Jozef dokáže správne motivovať ľudí, aby zvládli obidve obdobia, pretože Boží vyvolený je silný aj v čase zmätku a tak sa stáva veľkým v krajine svojho utrpenia.

Sú aj takí vykladači, ktorí hovoria, že tento príbeh nie je reálny a že sa nedá veľmi zaradiť do historického rámca, pretože egyptské spisy o Jozefovi vôbec nehovoria a že je málo pravdepodobné, že by neegypt'an dosiahol také vysoké postavenie v takejto krajine. Hoci by to aj bola pravda, Jozefov príbeh je príbehom viery, dôvery v ťažkostiach, je príbehom nádeje, že Boh má v rukách život, spor a budúcnosť každého z nás. Že sa netreba báť, lebo ak je Boh s nami, kto bude proti nám?

Jozefovo pôsobenie zasahuje aj ľudí mimo Egypta, pretože z Božích vyvolených vychádza zvláštna sila. Táto sila prúdi až tam, kde otec a jeho rodina nemajú, čo jesť.

Možno sa nad nimi zmiluje ten nový správca Egypta....